

MUNKÁSSZÓ

DEMOKRATIKUS HETILAP

II. évfolyam. 26 szám.
Salgótarján, 1946. augusztus hó 31

Egyes szám ára: 60 fillér.
Előfizetési ár: Egy hónapra 2 F 40 f
Negyedévre 7 forint.

Megjelenik minden szombaton
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca 43. szám

A jószomszédi viszony

Nehéz magyarnak lenni — szoktunk borus percekben felsóhajtani. E mondat elsőhajtására pedig igen sok okunk van. Talán nem kell az ezer magyar éven végiggondolnunk, hogy megérezzük igazságát. A magyar mindennap szürke gondjai mögött olykor szinte a végzet csontos kezét érezzük, mely különös gyönyörrel ad a mindenkor meglevő gondokhoz annyit, hogy elviselhetetlenné váljanak. És ha távolabbra is nézünk, bizonyítékként ott áll borzasztó társtalanságunk és rokonalanságunk az egymással rokon-népek Európájában és annyi idegen szomszéd, amennyi egyetlen európai nép országát sem veszi körül. Rosz szomszéd török átok tartja a régi magyar mondás, Mert ismerjük be, igen nehéz jó szomszédnak lenni, mint ahogy a ma történelme épen elég példát ad erre. És akinek sok szomszédja van, annak sok baja is van.

Nehéz jószomszédnak lenni. A mai példát egyik kis szomszédunk adja erre, aki általában véve kevés megértést, türelmet és jóakaratot árul el velünk szemben. Ugyanakkor mikor mi magyarok vele szemben a lehető legteljesebb törelemmel, megértéssel és jóakarattal viseltetünk. Nem szemrehányásképpen mondjuk ezt és nem azért hogy sok nagy gondjaink közül az egyiket élesen kiemeljük, hanem, hogy rámutassunk a mi igazságunkra, magatartásunk kizárólagos helyességére, a példára, melyet minden népnek követnie kell, ha meg akar maradni az igazság egyenes és becsületes vonalán.

De hogy igazságunk jószomszédi magatartásunk tényét még jobban kiemeljük, egy első pillanatra különösnek látszó történeti tényre kell megállapítanunk. Azt tudniillik, hogy mi magyarok zivataros ezerévünk alatt mindenkor ügyeltünk a jószomszédi viszonyra és mindenkor megtartottuk azt, kevés és jelentéktelen esettől eltekintve, a magyar királyság megalakulása óta. Különösen hangzik ez az állítás,

mert hiszen Európa területén kevés ország van, amelyik annyi harcot, kiontott emberi vért látott volna, mint a mienk. De ez a sok harc és vér legtöbbször nem a szomszédok békéje, vagyona ellen folyt, mert a magyar kardot talán sohasem a szomszéd rovására történő hódítás vágya vezette. Nincsen itt helyünk a példák tömegének felsorolására, elegendő hacsak annyit mondunk, hogy a mi kardunk nem volt angol kard, mely Cromwel kezében százezer ir életét oltotta ki, nem volt francia kard, mely az inkvizíció kezében egykor Délfranciaország lakosságát irtotta ki, vagy Napoleon kezében Európa egész lakosságát tizedelte meg, nem volt a német lovagrend kardja, mely sok tizezer szláv halálát okozta a német birodalom keleti határain. De nem volt spanyol kard sem, mely Cortez, vagy Pizarro kezében százezernyi indián életét oltotta ki. A mi kardunk sok évszázadon át a szabadság, a jog kardja volt az ország annyiszor megsértett határain belül és ha egyik-másik királyunk, vezetőnk hatalmi gögje tul is lendítette az ország határain, gondoljuk meg, hogy a mindenkor magyar hadseregnek mennivre nélkülözhetetlen alkatrésze volt akár a szerb, akár a horvát, akár a román szövetséges.

Sokan tehetetlenségnek, letörtség jelének tartják mai hivatalos álláspontunkat szomszédainkkal és általában a világ népeivel szemben. Jól vigyázzunk, nem mai keletű ez a magatartás, ezer év ütötte-rá a tartósság pecsétjét. Sőt inkább az elmúlt két évtized irredenta magatartása volt a tévedés, a tehetetlenség következménye, mely már lapos és sokszor csodálatosan ostoba dilettantizmusával is igazolta ezt. És mindig akkor tévedtünk, amikor feladtuk ezt a magatartásunkat és megfeledezve az igazság, a tettekből következő visszasújtó ítélet erejétől, Mátyás király hadaival Bécs alatt vagy a modern német had-

seregek szövetségeseiként a Dnyeszter vagy a Don mentén próbáltunk vitézkedni.

Am legyen rosz szomszéd az, aki mindezt nem gondolja meg. Nekünk, magyaroknak, a

sors egyetlen helyes és igaz utat mért ki és ezen az uton az ember szeretet, a megértés, az okosság és a becsület szövéténeke világít.

V. Gy.

Iskolai tájékoztató

Hova irassam be gyermekeimet?

A szülő legnagyobb gondja ez a kérdés. Régi lényével csábítgat a gimnázium. Hosszu időn keresztül ez volt az egyedül üdvözítő és mindenre képesítő középiskola, a vagyonosok iskolája. Rajta keresztül minden pálya elérhető volt.

Elsősorban azt kell tudnunk róla, hogy ez egyben a legnehezebb iskola, legalább is annak kell lennie. Elsősorban a tudomány és egyes ágainak specialista továbbművelőit és kutatóit van hivatva nevelni. Előiskolája a tanároknak, papoknak, ügyvédeknek, orvosoknak, mérnöknek.

Ma sem veszik észre azt, hogy egyes pályák és iskolák csak kiválasztottak való. Pedig a közhivatalnok nyomorát a multban, de különösen a jelenben mindenki láthatja, ha nem siket és vak egyszerre. Visszont azt is láthatja, hogy a szabad pályákon, akár mint tisztviselő, akár mint szakmunkás, avagy egyszerű utcaseprő, zsirosabb falat jut mindenkinek, mint a közalkalmazottnak.

A polgári iskola a hatvanas évek elején a vagyonos polgárok iskolája volt. A gimnáziumláz oda vitte őket és e század elejétől ez iskola mindinkább a kisiparos és munkások, tehát a proletáriátus iskolája lett. Ma is az. Miután eredeti hivatását már nem követheti be, meg is szűnik és helyébe lép az egységes általános iskola, amely hivatva van a magyarság általános műveltségét legalább oly fokra emelni, mint a polgári végzettségé volt. Feladata nemes és lelkesítő. A jövő fogja bebizonyítani, mennyire képes az eredeti elgondolásokat és célját elérni.

Kenyeret, jó kenyeret és biztosat elsősorban a különféle gazdasági pályák adnak. Azokra pedig a különféle szakközépiskolák képesítenek. — Céljuk, hogy elsősorban szakképzett, jó gazdákat, iparosokat, kereskedőket adjanak az országoknak. De ha valaki nem önálló mester akar lenni, mint művelt iparos és szakmunkás kenyeret

kap az ország határain belül és kívül bárhol. És mégis, mégis, csaknem üresen álltak eddig ezek a szakiskolák. Csak a mostani nyomor kényszeríti az embereket feléjük felfigyelni. Sok ily iskolából alig volt mutatványpéldányunk Magyarországon.

Egyedül a kereskedelmi középiskolából volt aránylag megfelelő számú, de sem fém-, sem fa-, sem erdőszeti-, bányászati-, villamosági-, sem szövő- és vegyipari középiskolából nincsen elég, illetve nem lehetne elég, ha a szülők nem volnának elfogultak és előítéllettel az ipari és kereskedelmi, vállalati pályák iránt.

Nem lehet eléggé üdvözölni és felmérni az ipari középiskolának egyelőre „Dolgozók esti iskolája”-ként városunkban való létesítését. Örömmel olvastuk és még jobban örültünk annak, hogy ma már 2 teljes osztály működik, azaz megindul. Abol annyi ipari ifjúsunk van, mint Salgótarjánban, akár négy párbuzamos osztállyal is indulni kellene, mert nagy hiányt pótol. Sokan várták és ime itt van.

Most még sokan siratják a gimnázium alsó négy osztályának megszüntetését, de néhány év múlva be fogják látni az általános iskola gondolatának egészséges és főleg gyakorlati értékét. Azok a polgári iskolai tanárok, akik a maguk erejéből kiteremtették a kereskedelmi középiskolát, illetve annak elődjét, a felső kereskedelmi iskolát, a felső ipari iskolát és felső mezőgazdasági iskolát, a mai mezőgazdasági középiskolát, már régen követelték az egységes általános iskolát, főleg gazdasági és pályaválasztási okból.

Gazdaságosabb, mert a szülő nem kényszerül gyermekét már 10 éves korától kezdve a házból idegenbe adni, a 10 évesnek hajlamait és tehetségét felismerni még nem lehet, úgy, mint a 14 évesét. Egészségesebb lesz tehát a különböző pályák felé való indulás, egyenletesebb a foglalkozás megoszlása.

Tátray Pál.

Az Általános Iskola

Az állami általános iskolát a tanterületi főigazgató kétfelé osztotta, külön fiú- és külön leányiskolára. Mindkettő alsó négy osztályai a régi helyükön maradnak, míg az V., VI. fiú- és leányosztályok a polgári iskola

épületében kaptak helyet. A tanítás csak délelőtti lesz.

A fiúiskolák szervezésével Tátray Géza, a leányiskolákkal Tátray Pál polg. iskolai igazgatókat bízta meg.

Az acélgyár részére külön álta-

lános iskolát szerveznek, A beiratás az állami ált. iskola V., VI. osztály számára szeptember 6-7-én tartják meg délelőtt. A lányok beírása az I., a fiúk a II. emeleten lesz.

Az V. osztályba beiratkozók hozták el születési anyakönyvi kivonatukat, eddigi bizonyítványukat, 2 forint beiratási díjat és 4 forint tanulmányi értesítő díjat. A VI. ba beiratkozók a múlt évi tanulmányi értesítőt és 2 forint beiratási díjat.

A használandó tankönyvek jegyzéke minden könyvkereskedőnél megtalálható.

A szülőket kérjük már a beiratásnál eldönteni, hogy gyermekük a kötelező fiúiskolai mezőgazdasági, ipari és kereskedelmi gyakorlatok közül melyiket választja (leányoknál csak háztartási gyakorlat) és a nyelvek: a latin, francia, német, orosz közül is egyet, vagy zenét, éneket válasszon. A választott tárgyakat már a beiratkozáskor be kell jelenteni, hogy a szükséges tantervek biztosíthatók legyenek.

Az általános iskolában tehát minden szülő és tanuló megtalálhatja a sokoldalú képzést, valamint mindazt, amit eddig a gimnázium, vagy polgári iskola nyújtott. Külön nyereség az, hogy ezt az iskolát mindenkinek el kell végezni s így a szegény néprtegek általános műveltsége igen sokat fejlődik. — A tehetségek előtt pedig nyitva minden további iskola.

Szarvasmarhatenyésztési tanácsadó

A kedvező tejesítési eredmények elérésének egyik legfontosabb előfeltétele, a tehének helyes előkészítése az ellés előtt. Feltétlenül szükséges, hogy a teheneinket az ellés előtt 60, de legalább 50 nappal elapasszuk. Böven tejező teheneknél az elapasztás néha nehezen megy. Ilyen esetekben átmenetileg vonjuk meg az abrakadagot és csökkentjük a fejések számát. Ha a tehenet addig háromszor fejjük napjában, most fokozatosan térjünk át a kétszeri, majd a napi egyszeri fejésre, de mindig úgy, hogy a fejés alkalmával a tőgyet az utolsó cseppig fejjük ki. Ha ezt nem tesszük, könnyen léphet fel tőgygyulladás, ami a tőgy mirigyállományának pusztulásához vezethet. A tehének előkészítése abban áll még, hogy velük annyi szálas- és abraktakarmányt etetünk, mint abban az időben, amikor a legtöbb tejet szolgáltatta. Ha abrak gyanánt kukorica vagy gabona darakeveréket etetünk és az abrakhoz 20-30% olajpogácsadarát is keverünk, akkor ilyen keverékára kilogrammonként 2-3 kg tej termelésére elegendő. Vemhes tehennél mindenkor számolnunk kell a borju szükségletével is, amikor utolsó 5-6 hét alatt kerekén 3 liter tej termeléséhez szükséges takarmány. Az ellés előtt egy héttel vonjuk meg az abrakot, hogy ezáltal az ellést megkönnyítsük, illetve elkerüljük az ellési láz fellépését. Jó legelő mellett adjunk az előkészítés során 5-6, igen bő tejező vagy leromlott (sovány) teheneknél 7-8 kg abrakot. Ilyen előkészítés mellett a tehén 7-800 liter tejjel fog többet adni, mint abban az esetben, ha az erősebb abrakolást csupán az ellés után kezdjük meg. Sokszor előfordul, hogy a tehennel ellés után már nem tudunk olyan abrakmennyiséget megadni, hogy azzal teljes teje öképeségét kifejtse.

Olvasd a SZABAD NÉP-et!
Ez a magyar dolgozók lapja!

Mégegyszer az ígért földjéről!

Múlt heti számunkban beszámoltunk a szubabutai áttelepülő szándékozó tíz szlovák határontúli megpróbáltatásokkal teli kalandjáról, amelyek súlyos csalódásokkal végződtek a szlovák propagandát illetően.

A napokban ismét alkalmunk volt három békéscsabai fiatalemberrel beszélgetni, akik Fracisci tisztelendő ur propagandájának felülve elbatározták, hogy közelebből — saját tapasztalataik alapján — meggyőződnek a szlovákiai állapotokról. Két hónapi vándorlás után csalódottan tértek vissza. Közülük Lehoczki András igen értelmesen adja elő véleményét.

„Egyszerűen beugrottunk a szédítő és Békéscsaba környékén is igen erőszakosan működő propagandának. Két hónapig dolgoztunk Szlovákia különböző helységeiben, de mindenütt becsaptak. Azzal az erő elhatározással indultam el, hogy amíg tisztességes ruhát nem veszek kereselemből, nem térek vissza. — Két hónapi verejtékes munkámért még jó lakni is ritkán sikerült és majdnem lerongyolodtam. Erőszakkal sem tudnak visszavonni.”

Társas, Lajtós András a Szlovákiában töltött közel két hónapos életéről naplószerű feljegyzést vezetett. Egyszerű fiatal munkás, aki ugyancsak a féltelen szlovák propagandától elvakítva saját keserves tapasztalata alapján tanulta meg, hogy „nem mind arany ami fénylik”. Arról, hogy a fényes ígéretek, hogy váltak be valóságban, így ír naplójegyzetében:

„Revuczen vasutépítésnél dolgozom, ahová az állami munkaközvetítő helyezett el. A baraktáborban, ahol lakom háromnegyed 6 kor ébresztő, negyed 7 kor reggeli (fekete kávé) fél 7 kor indulunk az 1 kilométerre levő munkahelyünkre. Két órai munka után valamennyien éhesek vagyunk annyira, hogy a munka nehezünkre esik. Éhségünket kénytelenek vagyunk a környéken lopott gyümölcseccsel csillapítani. A falu lakosai egészen el vannak maradva a kulturától. Fa- és termésközből összerótt házakban laknak és pásztor életet élnek. A környéken leginkább csak burgonya terem. A lakosság ruházatát — kenderből — saját maga készíti. Bocskorban járnak. A népnek nagyon kicsi igénye van.

Más helyen pedig ezt írta: „Az idei nyáron nagyon kevés volt a csapadék. A tengeri elszáradt, a burgonya igen kicsire vált. Sok helyen a szántóföldek megműveletlenek. Részben az igavonó állatok hiánya, részben pedig a reakciós elemek miatt, akik nem engedték a nagybirtokokat szétosztani, hanem egy embert akkora föld darab megmunkálására kényszerítettek melyet kellő felszerelés és igavonó állat nélkül emberfeletti erőfeszítéssel sem volt képes megművelni.”

Tehát ez az a demokrácia — mondja Lajtós naplójában — ahol mindenki úr és ahol minden házban rádió van, amelyet második Amerikaként emlegetnek. Persze, mert az UNRRA adomány még tart, de majd ha ez elfogy és helyébe nem fog új érkezni, akkor beszéljenek második Amerikáról — írja elkeseredetten Lajtós.

„És hol vannak a demokratikus gondolkodású tisztviselők, amikor állami hivatalnok azt meri mondani egy magyarországi szlováknak: „Hát maga miért nem maradt Magyarországon? Minek jött Szlovákiába?” — Általában az a fogadtatás, amelyben a magyar határtól Pozsonyig részük volt, keseríti őket a legnagyobb mértékben. Lehoczki említi meg, hogy a re-

patriáló szlovák gyűjtőhelyeken morva ügynökök járnak, akik fényes ígéretekkel Morvaországba csábítják mezőgazdasági munkára a „baza”-terteket. Az ügynökök 1000 koronát kapnak egy-egy megkötött szerződésért. Az ígéretekben azonban semmit sem vártanak be. Aki beugrik sobasem tudja összekuporgatni a hazatéréséhez szükséges összeget. Annyira ismerik már ezeket az ügynököket, hogy sok helyen a repatriálók megverik.

Lajtós naplójából érdemes megemlíteni, hogy amikor munkaközben a lábáról levált a bakancs talpa és a munkavezetőiől a helyett új bakancsot kért, nemcsak hogy elutasították kérését, de még a munkahelyről sem akarták elengedni. Amikor pedig elho csajításukat kérték feltették a kérdést, hogy: „Miért csak nekünk van kifogásunk a cég ellen?”

„Mondtuk nekik — írja Lajtós a naplójában — hogy ha orvosoják bajainkat és megkapjuk amit ígértek, szívesen dolgozunk, de amikor felvettek a pozsonyi munkaközvetítőnél reggelire tejes kávéval marmoláddal és kenyérrrel, ebédre pörköltet és vacsorára főzeléket ígértek. Hát kérem — mondom én — ez a legmezezebbmenő hazugság! A reggeli és vacsora fekete kávé, az ebéd pedig leves. A további ígéreteknek hitelt nem adhatok, amikor saját magam meggyőződtem a hamisságról.”

„Erre telefonált a főmérnöknek, aki utasítást adott, hogy vigyen bennünket a rendőrségre.” El is vitték Lajtósékát a csendőrségre, ahol a mun-

Hogyan él az orosz ifjuság?

Európából és Amerikából igen gyakran meglátogatják Moszkvát a külföldi munkások, diákok, tudósok és államférfiak küldöttségei. A külföldi vendégek érdeklődése igen gyakran a diákság megélhetésének gazdasági feltételei felé fordul. Ez az érdeklődés teljesen érthető, ha tekintetbe vesszük, hogy a legtöbb országban a diákság egy részének gazdasági életfeltételei nem kielégítőek. Az el nem látott diákok kénytelenek igen sok energiát és időt áldozni arra, hogy létalapot teremtsenek maguknak. A Szovjetunló diákságának életében ez a kérdés elvesztette régi életségét.

A szovje hatalom teljesen magára vállalta a diákság gazdasági ellátását, állami ösztöndíjakat alapított a számukra, míg a tanulmányaikat kiváloan végző diákok 25% kal felemelt ösztöndíjakban is részesülnek.

A vizsgákra készülő tudósjelöltek állandó havi támogatásban részesülnek az állam részéről, sőt a szükséges forrásmunkák megszerzésére havonként segítyt is kapnak.

A tanulmányaikat folytató diákok igen mérsékelt állami áron rendszeresen ruhához és lábbelihez juthatnak.

A moszkvai egyetem hallgatói között sok az olyan, akiknek állandó lakhelye más városban van. A kormány gondoskodik arról, hogy ezek megélhetésükben szükséglet ne szenvedjenek.

Az egyetem kötelekében működik a hatalmas, kiválóan felszerelt poliklinika s ebben a diák-mindenkor ingyen gyógykezeléshez juthat. A kezelést kiváló szakorvosok végzik.

Nyáron a diákok a Moszkva környékén lévő „Krasznovidov” elnevezésű egyetemi nyaralóban pihenhet-

kavezető, — „a mi kutyánk” így ír róla Lajtós — a csendőrökkel nélkülünk, külön tárgyalta ügyünket. A csendőrök nagyon barátságosan kövölték aztán melénk, hogy:

„Mi várunk titeket magyarországi szlovákok, ti rátok szükségünk van, de itt még nincs egészen rend és a cipő meg a bakancs nagy probléma itt is és még várni kell míg igazi demokráciáról beszélhetünk.”

És végül: „A hegy lábánál buslakodunk és várjuk az alkalmas pillanatot, hogy áttörhessük a vonalat a határon Várjuk a naplementét. Mit csinálunk tovább? — és mindenki el van csüggedve. Bizzunk a jó Istenben” — fejezi be szomorú naplójegyzetét Lajtós András.

Zahorán Antal, a társaság harmadik tagja a nagy csalódástól össze-törve keveset beszél, de megemlíti, hogy Pozsonyban, ahová még eléggé tiszta, rendez rubában érkeztek meg egy ötemeletes bérház tömegszállításán helyezték el őket, ahol bemzsegett a poloska és a tetű. Neki ez a legkellemetlenebb emléke, meg a fogadtatás, hogy: „minek jöttünk Szlovákiába!” Ezt minduntalan a fejükhöz vágják.

Lajtós András naplójában még sok egyéb feljegyzés van. Írott bizonyítékok ezek, amiket megerősít sok-sok régi otthonába csalódottan visszatérő szlovák.

Mi szeretettel várjuk vissza őket, de nem lesznek soha ellenségeink. — Büszkén állapíthatjuk meg Lajtós naplójának olvasása után: Magyarország mérföldes lépéseket tett a demokrácia útján, dacára a reakciós erőfeszítéseknek. Folytassuk ezt az utat, az emberiség legnagyobb átká: a szovizmusnak teljes kiküszöböléséig.

Ez a mi legjobb, p. o. tandánk! V.

nek vagy az egyetem krími szanatóriumában. Mindkettő gyönyörű környezetben és egészséges helyen fekszik.

A moszkvai egyetem diákjai részére tágas, kényelmes klub is áll rendelkezésre, amelyben a főváros legjobb színházai gyakran rendeznek előadásokat.

Az ország legnevesebb tudósi tartanak ugyanitt tudományos előadásokat a tudomány legújabb felfedezéseiről, vívmányairól.

De a szovjet kormány még akkor is gondoskodik a diákokról, amikor ezek már bevégezték tanulmányaikat. Ilyenkor nem mered eléjük az a kérdés meg találják-e a helyüket az életben? Nem fenyegeti őket a munkanélküliség. A magasabb képesítés minisztériuma a végzett növendékeket, szaktudásuknak megfelelően, elosztja a különféle minisztériumokba és intézményekbe és biztosítja munkájukat a magukválasztotta tudományágban.

H. MARTIN

Évnyitó a kereskedelmi iskolában

A salgótarjáni áll. kereskedelmi középiskolában az 1946-47 ik iskolai év szept. 4-én kezdődik. A tanulók 4-en (szerdán) gyülekeznek az iskola udvarában és onnan csoportosan mennek az istentiszteletra. A dolgozók középiskolájának tanulói 4-én (szerdán) gyülekeznek.

A tanítás mindkét iskolában 5-én (csülörtökön) kezdődik.

Igazgatóság.

A kenyér ünnepe Nógrádmegyében

Cered

Augusztus 18-án Cered községben az MKP megyebizottsága részéről Megyeházy Lajos elvtárs, Gátzeginé, Kadlót és Egner elvtársak kíséretében kezdtek meg a munkás-paraszt szövetség jegyében az új kenyér ünnepét.

Megyeházy elvtárs méltatta a kenyér ünnepét, köszönettel adózott a földmivelő parasztságok szívós és önfeláldozó munkájáért, amelynek segítségével lehetővé vált az új pénz megteremtése és a stabilizáció. Hangsúlyozta a forint védelme érdekében a munkás-paraszt együttműködés szükségét és legteljesebb megértésben való további erőfeszítést a beszolgáltatás, mint nemzeti kötelesség érdekében; Majd Nagy Ferenc miniszterelnök felhívását idézte, aki a beszolgáltatást nemzeti kötelességnek és az újjáépítés elsőrendű elősegítőjének mondta.

A mostani beszolgáltatás becsületbeli kötelesség. Nem csendőrszuronyokkal kényszerítik ki, mint a múltban, hanem a parasztság részére iparcikkeket termelő ipari munkásságot segítjük vele, ezért mindnyájunk érdekét és a forint szilárdságát szolgálja.

A munkásság a parasztsággal együtt harcolva biztosíthatja egymás boldogulását a stabilizációt, a forint érték állandóságát, a szebb és boldogabb életet. Ennek az érdekében hívta fel Megyeházy elvtárs a jelenlevőket a Kommunista Párt célkitűzései melletti harcra. Beszéde végén éltette Rákosi elvtársat, a forint atyját, a magyar Kommunista Pártot.

Gátzeginé a földreformról beszélt, amely a magyar Kommunista Párt vívmánya. Lehetővé vált ezáltal a szegény parasztság földhözjuttatása. Ennek az eredményeként ünnepelhetjük most ilyen szabadon és boldogan az új kenyér ünnepét. Hangsúlyozta a parasztság férfainak és asszonyainak fárads-

ságos munkáját, amely a jó pénz, a forint megszületését eredményezte. A munkás-paraszt szövetség összefogását erősen kibangsulyozva, felhívta a jelenlevők figyelmét a múlt bűneire.

Kadlót elvtárs a hadifoglyokról emlékezett meg, akiknek hazatérése folyamatban van.

Egner elvtárs a társadalombiztosítás problémáiról beszélt a jelenlevő közönség kérelmére.

Ismertette a mezőgazdasági munkássággal kapcsolatos biztosítási rendelkezéseket és a parasztság speciális intézményeinek megteremtéséről beszélt amelyek lehetővé fogják tenni, hogy a mezőgazdasági munkásság még nagyobb erővel vegye ki részét a termelésből az ország talpraállításának érdekében.

Az ünnepséget a helyi titkár zárta be, megköszönve a vendégek jelenlétét, az ünnepi szónokok szavait és a munkásságok a parasztsággal való szoros együttműködését hangsúlyozta.

Az ünnepély után díszes felvonulás volt, amely a salgóbányai zenekar vezetésével, vörös és nemzetiszínű zászlók alatt alakult meg és a falut megkerülve tért vissza az ünnepség színpolyára. Itt a salgóbányai Petőfi kulturosoport rendezett diszeldadást az ünneplő közönség részére. A felejthetetlen ünnepségeket végül is tánc követte, amelyen a falu lakossága a városi elvtársakkal együtt a legjobb hangulatban vett részt.

Cered község lakossága hálatelt szívvel köszönte meg elvtársainknak a felejthetetlen szépségű ünnepnapot, amelyen a községben még emberemlékezet óta nem volt. Az ünnepélyen kb. 2500-an vettek részt.

A gyűlés résztvevői Megyeházy elvtárs javaslatára táviratban üdvözölték Rákosi elvtársat a forint atyját.

V.

Bercel

A berceli ünnepet Nándori Márton berceli párttitkár nyitotta meg. Vázolta a munkás-paraszt szövetség jelentőségét és megemlítette, hogy vannak még egyesek akik nem értik meg a mai időket és könnyen a reakció hátlójába kerülnek.

Jakab István elvtárs, megyebizottsági tag forró üdvözlét tolmácsolta Salgótarján dolgozóinak. Beszélt az új kenyér ünnepének jelentőségéről, a fiatal demokrácia vívmányairól, a földkérdésről, a stabilizációról, a jó pénzről és az agrárálló széjjel nyílásának okáról, valamint a munkás-paraszt szövetség nagy jelentőségéről. Megemlítette, hogy a reakció igyekszik éket

verni a munkásság és a parasztság közé hogy megakadályozza a fiatal demokrácia fejlődését. Rákosi Mátyás március 1-én beszélt az új pénzről, hogy augusztus 1-re megszabadul a magyar nép a súlyos inflációtól. Ez augusztus 1-ével be is következett. Az új pénzt csak erős munkás-paraszt szövetséggel és áldozatos munkával lehet alátámasztani és pártunk bizik a szorgalmas magyar népben, hogy ezt végre is hajtja.

A berceli MKP szervezője felegyelmezetten vonult föl az ünnepélyre és éltette a munkás-paraszt szövetséget.

Érsekvadkert

A MKP nógrádmegyei pártbizottsága az új kenyér ünnepével kapcsolatban Érsekvadkertben is gyűlést rendezett.

Jakab István megyebizottsági tag az új kenyér ünnepe jelentőségének kibangsulyozásával kezdte beszédét, majd beszélt a munkás-paraszt szövetség jelentőségéről, a földkérdésről, valamint a jó pénzről. A parasztság a MKP előadott érdeklődéssel hallgatta végig, amit bizonyít az, hogy kb. 1200-an vettek részt a gyűlésen. Panaszok merültek föl az ipari cikkek hiányossága miatt. Hiányzik a legfontosabb gazdasági felszerelés, eke, ekevas és egyéb kocsikhoz szükséges szerszámok.

Sérlemzik, hogy sem gyufa, sem bóraru, sem ruhaanyaghoz nem tudnak hozzájutni és a piac, ahol áruikat el-

tudnak adni, nagyon messze van tőlük és ezáltal nem tudnak a forinthez hozzájutni. Helyeslik a MKP harcát a jó pénz és a stabilizáció érdekében. A demokratikusan gondolkozó parasztság belátja, hogy munkás-paraszt összefogás nélkül széjjelrombolt hazánkat nem tudjuk fölépíteni. Elismerik az ipari munkásság, a bányamunkásság kemény küzdelmét a demokráciáért és ők sem akarnak mást, mint hogy együttes erővel építsük föl széjjelrombolt hazánkat. Erősen foglalkoznak a szövetséget kérdésével is és kérik a pártot, hogy legyen segítségükre, hogy minél előbb megalakíthassák a szövetséget, hogy ezáltal az áru a termelők-től közvetlenül a fogyasztókhoz jusson. Az érsekvadkerti MKP is dolgozik a szövetséget megvalósításán.

Az észak-kaukázusi kolhózik jó termést takarítanak be

Írta: Belszki-Szavcsenko A. egyetemi magántanár

A Szovjetunió déli vidékein a kalászosok az idén 10—15 nappal előbb értek be, mint a múlt évben. Ez megrövidítette az aratási munkálatok előkészítésének idejét, aminek következtében a kolhózik, gép és traktorállomások, szovjetgazdaságok előtt új nehézségek merültek fel. Már megkezdődött az aratás, amikor a szénakaszálás és takarmánygyűjtés még nem fejeződött be, amikor az ipari növény nyel bevetett táblákon még sok munka várt elvégzésre; amikor kultivátorral kellett porhanyósítani a tavasszal felszántott földet, amelyből ebben az évben 3 millió hektárral többet szántottak fel, mint a múlt évben.

E nehéz viszonyok közt a kolhózik, gép és traktorállomások nagyfokú szervezettséget tanúsítottak és a gabona korai beérése nem érte őket váratlanul. Ezt a következő adatok is bizonyítják. A Szovjetunióban július 10-ig 8 millió 212 ezer hektár gabonát arattak le, a múlt évi 1 millió 166 ezer hektárral szemben. Azonkívül kombájnnal az idén csaknem 8 szor akkora területet arattak, mint a múlt évben.

Bővebben óhajtunk szólni arról, hogyan folynak az aratási munkálatok Észak-Kaukázus körzeteiben.

Ez a vidék a háború előtt a Szovjetunió legkenyértermőbb vidékei közé tartozott. Az országban ott termelt a legjobb buza, ricinus, napraforgó, cukorrépa, dohány, kukorica. A kolhózikban gazdag gyümölcsös és állattenyésztő kolhózfarmoknak fajlatokból álló marhacsordáik, a híres dóni lovakból nagy menesek, finomgyapjas juhnyájuk voltak.

Északkaukázusban 1940-ben a tavaszi vetés meghaladta a 7 millió hektárt. A megszállás alatt a fasiszták Észak-Kaukázus mezőgazdaságának óriási kárt okoztak. Elpusztították a kolhózikot, traktorállomásokat, szovjetgazdaságokat.

A vidék kolhózparasztsága a felszabadítás első napjától kezdve nagy hévvel látott hozzá, hogy a német fasiszták gazdasági károsításainak nyomát eltüntesse. E vidéknek a szovjet kormány, valamint Üzbeki sztan, Azerbajdzsán és a többi szövetséges köztársaság kolhózi óriási támogatást nyújtottak. Az ellenség kiűzését követő időszak alatt megfeszített alkotó munka folyt, s ma már bátran elmondhatjuk, hogy Észak-Kaukázus körzeteiben sikerrel fejezik be a mezőgazdaság helyreállítását.

A mezőgazdasági növények vetésterületét nemcsak hogy végrehajtották, de túl is szárnyalták. A legfontosabb mezőgazdasági növények vetésterülete számos körletben már fölmúlt a háborúelőtti. A krasznodári terület tavaszi vetés legjobb elvégzéséért folyó versenyben az első helyet vívta ki, s a Szovjetunió minisztertanácsa bátorozata értelmében megkepte a vörös vándorzászlót és elsőfokú jutalomban részesült.

Egész Észak-Kaukázust tekintve az idén a gabona vetésterülete jelentősen megnövekedett, napraforgóval szintén 75000 hektárral többet vetettek be, a cukorrépa földek is jelentősen megnövekedtek.

A kolhózparasztság a vetéseket gondozva, önfeláldozó munkát végzett. Nagy jelentősége van annak, hogy a kolhózikban kisebb munkacsoportokat szerveznek, nevezzük őket rajtoknak, amelyekre bizonyos meghatározott táblák megművelését és gondozását biz-

zák. Így például a szálszki körletben a kolhózikban összesen 770 raj dolgozik amelyekre 27000 hektár kalászos és 13000 hektár kapásnövény megművelését bízták. A termés hozam fokozásában minden raj anyagilag is érdekelve van, amennyiben a terbevetett termés hozam túlszárnyalásáért a munkások külön jövedelemhez jutnak, mert a vetés gondozására fordított munkatöbbletért fizetéstöbblet is jár.

A kolhózparasztok munkájának jövedelme az aratáskor derül ki. Hozzáfűzhetjük, hogy az idén nagyszerű az eredmény. A gabona termés hozama hektáronként átlag 20—25 métermázsát tesz ki, amellyel nem szabad elfelejteni, hogy a száraz szálszki steppéről van szó, ahol az ideai időjárás egyáltalán nem volt kedvező és kevés volt a csapadék. Ily módon a magas termés kizárólag a magas színvonalú agrotechnikának, a föld tudományos alapon való megművelésének jó trágyázásának és a vetés helyes gondozásának köszönhető.

Az aratásról beérkezett első hírek arról tanuskodnak, hogy Észak-Kaukázusban jó termést értek el.

Július utolsó napjaiban a Szovjetunió középső övezetében a nagy esőzések némileg megrövidítették az aratási munkálatok elvégzését, de nagyon kedvezően hatottak az ipari növények, valamint a burgonya és zöldségek, azonkívül az ilyen későn érő növények, mint a cirok és kukorica fejlődésére.

Az idén a termés betakarítása nehéz és bonyolult légköri viszonyok közt folyik, de a Szovjetunió déli körzeteiben végzett aratási munkálatok első szakasza arról tanuskodik, hogy a kolhóziknak, gép és traktorállomásoknak és szovjetgazdaságoknak a nehézségek leküzdésére minden lehetőség megvan.

Rendőrségi közlemények

A salgótarjáni rendőrkapitányság felhívja a lakosság figyelmét a forint stabilizációjával kapcsolatos rendelkezésekre, valamint az árdragítás büncselekményeire. Ezen rendelkezések szerint mindennemű csere üzlet megszünt és csak forintért lehet vásárolni a hatóság által megállapított maximális áron. Mindazok tehát, akik a megszabott maximális áron felül adnak, vagy vesznek büncselekményt követnek el és súlyos büntetéssel büntetettek. A piac állandó ellenőrzés alatt áll. Árusítani, eladni illetve venni csak a piacon lehet. A napokban a rendőrség az ellenőrzés során büncselekményként lefoglalt és kimérés céljából a közellátási felügyelőségnek átadott 50 mázsa hagymát, mivel tulajdonosa a megengedett áron felül árusította. Azonkívül nap, mint nap kisebb nagyobb árdragító büncselekményeket nyomoznak ki, a tetteseket pedig az illetékes bíróságnak adják át.

Statisztikai kimutatásként jelenthetjük, hogy a salgótarjáni rendőrség ezideig statisztikai bíróság elé állított 6 embert. Az igazságszolgáltatási egyéb bírósága elé 10 embert. Ezek közül súlyosabb, jogerős ítéletek: Puporka Ferenc, életfogytiglani fegyház, Borszalya Ferenc 13 évi fegyház, Végvölgyi István 4 hónapi fegyház és Fischer Zoltán 3 hónapi fegyház. Tiltott fegyvertartásért, valamint fegyverrejtegetésért statisztikai bíróság elé állított 13 egyént.

A rendőrség ezúton is felhívja a közönség figyelmét arra, hogy minden fegyvert és töltényt haladéktalanul szolgáltatson be, mert fegyverekkel történő mindennemű visszaélés a 7150/1946. M. E. sz. rendelet 2. §-ába ütköző büntett és ezen büntettré a statáriális bíraskodás hirdettetelt ki. Ezen felhívás nem érinti az 530.560/1946. B. M. sz. rendelet értelmében a már bejelentett fegyvereket.

Felhívja továbbá a rendőrség a lakosság figyelmét arra is, hogy a forgalom zavartalan lebonyolítása érdekében a gépjárműveket az előírt felszerelésekkel lássák el, és szürkülettől virradattig a gépjárműveket csak jól égő lámpával használják. A legcsekélyebb hibás esetben is a gépjármű tulajdonos ellen a rendőrség az eljárást folyamatba teszi.

Bravuros nyomozás eredményeként jelenthetjük, hogy a salgótarjáni rendőrség egyik rendőre a zagypálfalvai lólopás alkalmával a tettest kinyomozta, 60 km-en keresztül üldözte és végül az ellopott lóval együtt a kapitányságra előadta. A rendőrség ezen felül leleplezett egy bűnszövetkezetet, amely három országon keresztül dobányt csempészett, ill. dobánnyal panamázott. A tetteseket letartóztatva bűnjelekkel együtt az illetékes bíróságnak adta át.

Megalakul a népi kollégium Salgótarjában

A kollégium neve valószínűleg „József Attila kollégium” lesz

Az a mozgalom, melyet a Győrffy Kollégium parasztszármazású diákjai indítottak meg népi kollégiumok felállítására, szerte az országban szép eredményeket ért el. Össze 8 egyetemista kollégium és mintegy 40 középiskolás népi kollégium nyílik meg 2000—2500 népi származású diákkal.

A népi kollégiumok jelentőségét nem kell külön hangsúlyozni. Elég csak arra rámutatni, hogy a Horthy-rendszer alatt a munkásság és a szegényparasztság fiai csupán 6-8 százalékos erejéig juthattak be a közép- és felsőiskolába, holott társadalmi arányszámuk 55-60 százalék volt. Ez a helyzet még rosszabb, mivel a szociális nyomorúság és a nincstelenség miatt mintegy kétezer népi származású egyetemista maradt távol a főiskolától.

A kollégiumoknak 80 százaléka lakhatatlan, a kollégiumokban lakó diákság 30 százaléka (1900 tanuló) nem tudott az egyetemre járni.

A nép jelentős része elől tebát légmentesen el volt zárva a társadalmi felemelkedés útja. Az értelmiség túlnyomó többségben az úri középosztály és a burzsuázia soraiból került ki. — Ebből magyarázható az, hogy az értelmiség jórésze ma is értetlenül, közömbösen vagy ellenségesen áll a demokráciával szemben. Az egyetemi ifjúság fasiszta voltára eléggé rávilágítanak az újabb és újabb fasiszta összeesküvésekről megjelent sajtóközlemények.

Az értelmiségiek és az egyetemi hallgatóságnak az alapvetően reakciós beállítottságán csak gyökeres megoldásokkal lehet segíteni. Az egyetlen gyökeres megoldás: az értelmiség felrészítése, kicserélése népi értelmiséggel. Erre pedig egyedüli biztosíték a

Népi Kollégium hálózatának kiépítése és az azokban való demokratikus, közösségi nevelés.

Ezt a célt fogja szolgálni a Salgótarjában szervezés alatt álló Népi Kollégium is. A Kollégium szervező bizottsága bevonja az összes társadalmi egyesületeket, pártokat, a válla-

latokat az anyagi és erkölcsi feltételek megteremtésére. Bizunk benne, hogy a munka eredményes lesz és szeptember 15-ére 50-100 népi származású középiskolás diákkal fog demokráciánk erősödni. B. Gy.

A MKP járási titkárságának felhívása a járás pártszervezeteihez és tagjaihoz

A Győrffy István kollégium paraszt és munkás-származású diáksága országos mozgalmat indított népi kollégiumok építésére. A Horthy-rendszer alatt elenyészően csekély, mindössze 6-8 százalék volt azoknak a diákoknak a száma, akik a népből, a parasztságból és a munkásságból kerültek közép- és felső iskolába. A nép széles rétegei elől el volt zárva az érvényesülés útja, ennek azután az lett az eredménye, hogy a néptől idegen, úri középosztály pusztulásba vitte az országot.

A demokráciában ennek meg kell változnia! A mostani értelmiség túlnyomó többségét megnyerni, a demokrácia szolgálatába állítani, meddő és hibaváló munka. Alapvetően előről kell kezdenünk mindent, új népi értelmiséget kell teremteni. Ennek pedig csak egyetlen módja van, minél több népi származású gyerekeknek lehetővé tenni, középiskolába és egyetemre jutását.

Ezt azonban az anyagi nehézségek, a szociális nyomorúság megakadályozza. A falu ijesztő, értelmetlen és nem bírja fizetni az ellátást, és lakást. Az úri internátusok magas díja és szelleme szintén elzárta a kaput a szegénysorsú diákság elől.

Ezért a Győrffy István kollégium paraszt- és munkás származású diákjai országos mozgalmat indítottak, hogy már össze minél több népi kollégium adion a szegénysorsú paraszt és munkás diákoknak, anyagi gondoktól mentes otthonot és azon túl, demokratikus közösségi nevelést.

Ezeknek a népi kollégiumoknak a fenntartása a társadalom feladata.

A parasztság és munkásság jóvőjéről, sorsáról, érdekeiről van szó. Arról van szó, hogy a dolgozókat a demokráciában saját soraiból származó, demokratikus értelmiség képviselje, vezesse.

Ehhez a mozgalomhoz a Magyar Kommunista Párt teljes erejével szívet-lélekkel csatlakozott és támogatja. A MKP salgótarjáni járási szervezete elhatározta, hogy a kongresszusi verseny keretein belül felépíti a népi kollégiumot Salgótarjában.

A kollégium szeptemberben megnyílik. Mintegy 50 paraszt és munkásdiák talál benne otthonra, abban az esetben, ha az elvtársak minden faluban azon lesznek, hogy ez lehetővé váljon.

Mi a feladat?
Hassanak oda az elvtársak, akik a községi képviselőtestületekben, Nemzeti Bizottságokban, a köztisztviselőkben dolgoznak, de a Párt minden egyes tagja, külön-külön és együttesen,

hogy a község vállalja legalább egy diák eltartását iskoláztatását a népi Kollégiumban.

Miről van itt szó?
Meg kell győzni a község társadalmát, az előjáróságokat és a Pártokat, hogy álljanak a mozgalom

mellé és teremtsék elő azokat a javakat, amelyek hónapról-hónapra szükségesek egy-egy diák eltartására. Az élelmet lehetőleg félénként gyűjtsék össze és szállítsák be a salgótarjáni népi Kollégiumban (szeptemberben és januárban).

Fel hát a munkára, hogy már szeptember 5-re konkrét eredményekről számoljanak be az egyes pártszervezetek, amelyet e napra feltétlenül el is várunk.

Versenyre hívjuk fel az egyes pártszervezeteket és községeket egymáshoz, de

versenyre hívjuk fel mi, a salgótarjáni járás kommunista pártját ki tud eredményesebb munkát felmutatni, ki tud határidőre konkrét eredményről beszámolni, ki tud több diák eltartásáról gondoskodni.

Fel hát a versenyre! A győztes pártszervezet és járás, a kongresszusi versenyben egy ponttal jobb helyezést kap, azonkívül megkapja a „Népi Kollégiumért Folyó Harc Győztes Párt-szervezete” címet.

15. §
(1) Az osztálybasorolás alapján járó együttes kereseti és jövedelemadó bavi adótételei forintban a következők:

Adóösszegek	Külföldön	A 10 ezer forintnál több nettó jövedelemből	A 10 ezer forintnál kevesebb nettó jövedelemből	Az 50 ezer forintnál több nettó jövedelemből és a 100 ezer forintnál több nettó jövedelemből	Bevételek
I.	5	6	8	9	10
II.	8	9	12	14	15
III.	12	14	18	22	25
IV.	18	22	27	32	36
V.	27	32	40	45	50
VI.	38	45	55	65	70
VII.	50	60	80	90	100
VIII.	70	80	110	130	140
IX.	100	110	150	180	200
X.	140	160	210	260	280
XI.	180	210	270	340	360
XII.	240	270	360	440	470
XIII.	310	350	460	560	600
XIV.	410	460	600	700	750
XV.	530	590	780	860	920
XVI.	680	730	940	1080	1150
XVII.	850	900	1200	1300	1400
XVIII.	1100	1200	1500	1600	1700
XIX.	1400	1500	1800	1900	2000
XX.	1800	1900	2200	2300	2400
XXI.	2200	2300	2600	2700	2800
XXII.	2700	2800	3100	3200	3300
XXIII.	3300	3400	3700	3800	3900
XXIV.	3900	4000	4300	4400	4500
XXV.	4600	4700	5000	5100	5200
XXVI.	5400	5500	5800	5900	6000
XXVII.	6200	6300	6600	6700	6800
XXVIII.	7100	7200	7500	7600	7800
XXIX.	8000	8200	8400	8700	8900
XXX.	9000	9200	9400	9800	10000

Hirdetmény

Az együttes kereseti és jövedelmi adót, tőrszabási és tőrszabási adót, valamint vagyontöbbletadót fizető ipari és kereskedelmi, valamint szellemi foglalkozást folytató adóalanyok addig is amíg osztálybasorolásuk az illetékes adókielölő bizottság részéről megőrténik előlegként kötelesek befizetni annak az adóosztálynak megfelelő adót, amely adóosztályba saját megítélésük szerint besorolándók.

Felhívom ezért Starján m. város adófelügyelő polgárait, hogy 1946 szeptember 3-ig egyszerű bejelentésükben (foglalkozás és a foglalkozás helyének

ulca, házszám megjelölésével) nyilatkozzanak arról, hogy a saját megítélésük szerint melyik adóosztályba volna nekik besorolándók.

Az az adóalany, aki valamelyik működő adóközösségnek vagy általános adóztatott testületnek tagja, ezt a körülményt köteles bejelenteni.

A bejelentés elmulasztásával szemben 10—100 forint, illetve 500 forint-ig terjedő pénzbírság alkalmazható.

Felhívom az adóalanyok figyelmét, hogy az önmaguk adóosztályba sorozásának a tényleges kereseti viszonyainak és a valóságos teherbíró képességeknek megfelelő adóosztályt válasszanak.

Mindazok az adóalanyok, akik 1946 augusztus hónapra esedékes adóelőleg fizetési kötelezettségüknek eleget nem tettek, vagy — kevesebbet fizettek be, mint amennyit saját megítélésük szerint választott osztály alapján fizetniük kellett volna, a bejelentés beadásával egyidejűleg ebből mulasztásukat pótolni kötelesek.

Salgótarján, 1946. augusztus 29.
Versényi v. tanácsnok

Párthírek

Pártnap előadók névsora

Szeptember hó 3-án d. u. 2 órakor Gépgyárban, előadó Egner Rezső, este 6 órakor acélgár: Vukovári Gábor, Salgó: dr. Bara Károly, Üveggyár: ifj. Jakab Sándor, Posta: Blánár Sándor, Városháza: Oczel János, 7 órakor Bányászat: Bogár József, Forgács: Tószér Gyula, Somlyó: Sándor József, Város I. körz. Verle János, Zpállalva: Müller Pál, Szept. 6-án d. u. 5 órakor a rendőrségen Marosi Jenő. Szept. 8-án 5 órakor Baglyas: Cserháti.

Felvétel a salgótarjáni népi kollégiumba.

A starjáni népi kollégium zárt számmal felveszi azokat a szegény paraszt és munkás származású diákokat akik a gimnázium V—VIII és a kereskedelmi vagy ipari középiskola I—IV. osztályába járnak, vagy most szándékoznak beiratkozni, a felvételi kérvényeiket szept. 5-ig kell átadni Mikuska Imre gimn. tanárnak a gimnáziumban. A kérvényhez mellékelni kell 1. születési bizonyítványt, 2. iskolai bizonyítványt, (ezek másolatok is lehetnek), 3. vagyoni, vagy szegénységi bizonyítványt és 4. tartalmas életrajzot. Felvételi és bentlakási feltételek: Mikuska Imre ad bővebb tájékoztatást. A Kollégium Igazgatósága

Az Új Magyarország előfizetési felhívása

Az Új Magyarország, mint a külpolitika és a magyar szellemi élet hűtője jennélésének egy esztendeje alatt bebizonyította, hogy a napi politika kérdéseitől függetlenül értékes szolgálatokat tesz a lelkek demokratizálásának és a szellem tiszta fegyverrel harcol közös hazánk, a Dunavölgy népeinek igazságos megbékéléseért. Az Új Magyarország most a stabilizáció alapján előfizetési felhívással fordul a vidék értelmiségi közönségéhez.

„MUNKÁS SZÓ”

demokratikus hetilap.

Felelős szerkesztő: dr. VASS GYULA.

Felelős kiadó: MEGYEHÁZY LAJOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-u. 45. Kéziratok erre a címre küldendők.

Nyomatott Végb Kálmán könyvnyomdájában Salgótarján, Fő-u. 66.